SEZON 58/59

hamlet

WILIAM SZEKSPIR

TEATR POWSZECHNY W WARSZAWIE

WILIAM SZEKSPIR

HAMLET

KRÓLEWICZ DUŃSKI

HAMLET, PRINCE OF DENMARK
TRAGEDIA W PIĘCIU AKTACH

PRZEKŁAD ROMANA BRANDSTAETTERA

CZ
K
I
SKI
I
T
SKI
SKI
OWSKI
I
VNA
ATY

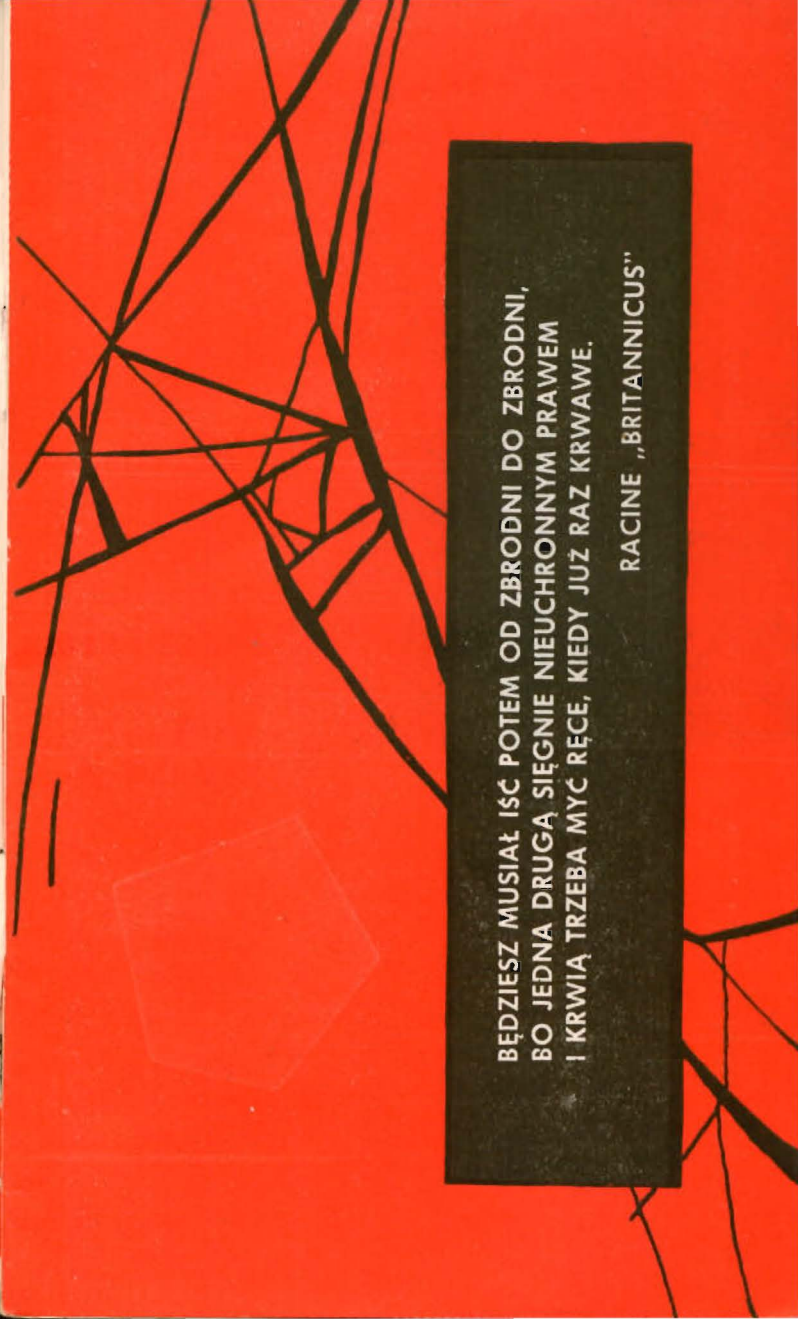

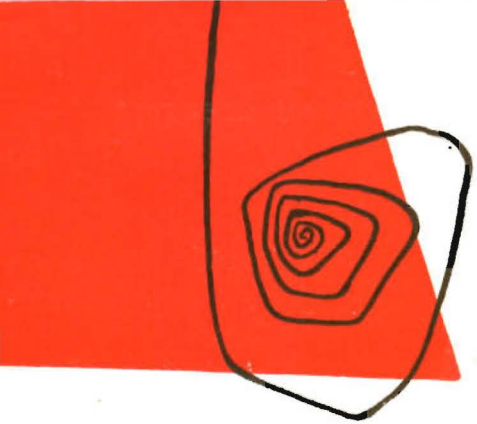

REŻYSERIA
IRENA BABEL

SCENOGRAFIA
LILIANA JANKOWSKA
ANTONI TOŚTA

MUZYKA
AUGUSTYN BLOCH

UKŁAD PANTOMIMY
WITOLD BORKOWSKI

UKŁAD POJEDYNKU
SŁAWOMIR LINDNER

ASYSTENT REŻYSERA
HENRYK PRUS-CZARNECKI (P.W.S.T.)

PREMIERA W STYCZNIU 1959 ROKU

OSOBY

kolejność według egzemplarza

KLAUDIUSZ KRÓL DUŃSKI	STEFAN RYDEL
HAMLET SYN ZMARŁEGO, A BRATANEK OBECNEGO KRÓLA	ADAM HANUSZKIEWICZ Włodzimierz KMICIK
FORTYNBRAS KRÓLEWICZ NORWESKI	MIECZYSŁAW KALENIK
POLONIUSZ PODKOMORZY KRÓLEWSKI	JULIUSZ ŁUSZCZEWSKI HENRYK SZLETYŃSKI
HORACY PRZYJACIEL HAMLETA	TADEUSZ CZECHOWSKI
LAERTES SYN POLONIUSZA	RYSZARD BARYCZ JERZY ZALEWSKI
WOLTYMAND KORNELIUSZ ROSENKRANTZ GUILDENSTERN OZRYK DWORZANIE	MIŁOSZ MASZYŃSKI * * * ANDRZEJ TOMECKI JAN MAYZEL EDMUND KARWAŃSKI
FRANCISCO ŻOŁNIERZ	ZBIGNIEW MAMONT
MARCELLUS BERNARDO REJNALDO SŁUGA POLONIUSZA	STEFAN RYBARCZYK CZESŁAW BYSZEWSKI KAZIMIERZ JANUS
AKTOR I AKTOR II AKTOR III	MIECZYSŁAW SERWIŃSKI JERZY NASIEROWSKI ZBIGNIEW MAMONT
GRABARZ I GRABARZ II KAPITAN	CZESŁAW ROSZKOWSKI ALEKSANDER PIOTROWSKI MIŁOSZ MASZYŃSKI JAN DUREK
GERTRUDA KRÓLOWA DUŃSKA, MATKA HAMLETA	JANINA MARTINI
OFELIA CÓRKA POLONIUSZA	JANINA NOWICKA MARIA PAWŁOWSKA
DUCH OJCA HAMLETA	TADEUSZ KAŹMIERSKI
DAMA I	MARIA PAWŁOWSKA JANINA NOWICKA
DAMA II	Jadwiga SULIŃSKA
DWORZANIN	JERZY NASIEROWSKI
SŁUŻĄCY	ALEKSANDER HLAWATY
MARYNARZ	TADEUSZ WACZKOWSKI

RZECZ DZIEJE SIĘ W ELSYNORZE

Dwie przerwy 10-minutowe

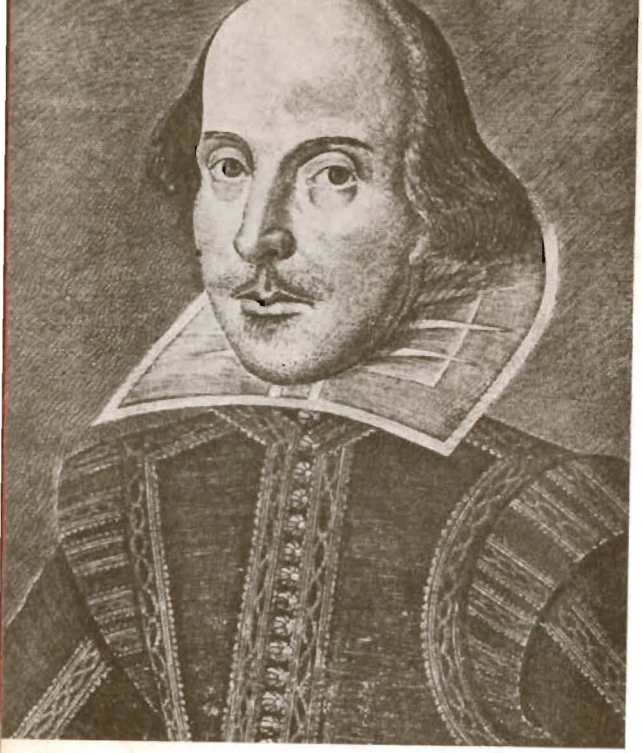

WILIAM SZEKSPIR
MIEDZIORYT, MARTIN DRESHOUT, 1623.

...Można więc do Hamleta komentarzy nie czytać, ale przeczytać „Hamleta" – i, jeśli kto ma przyzwyczajenie – myśleć – – – myśleć!

...W dziele tym znajdziecie uszanowaną tradycję piękna i uszanowane piękno odległej legendy, zestawione obok i zwarte dwie reszty dwóch scenariuszów Szekspira, z których za żadnym bezwzględnie nie poszedł.

Miał swoje racje i swoją słuszność, że tak a nie inaczej dramat ten ostatecznie ujął i – przekazał.

A jeśli zobaczycie go na scenie, – będziecie też musieli – myśleć!

Najcenniejszy to podarunek, jaki można otrzymać...

STANISŁAW WYSPIAŃSKI
(STUDIUM O „HAMLECIE")

THE

Tragicall Hiſtorie of HAMLET,

Prince of Denmarke.

By William Shakeſpeare.

Newly imprinted and enlarged to almoſt as much againe as it was, according to the true and perfect Coppie.

AT LONDON.
Printed by I. R. for N. L. and are to be ſold at his ſhoppe vnder Saint Dunſtons Church in Fleetſtreet. 1605.

TYTUŁOWA STRONA „HAMLETA"
W WYDANIU Z 1605 ROKU

THE

TYTUŁOWA STRONA „HAMLETA"
W WYDANIU Z 1605 ROKU

1601

NAPISANIE I PIERWSZE PRZEDSTAWIENIE „HAMLETA" W TEATRZE „THE GLOB" W LONDYNIE. W PRZEDSTAWIENIU TYM SZEKSPIR GRAŁ ROLĘ DUCHA OJCA HAMLETA. PIERWSZYM HAMLETEM BYŁ RYSZARD BURBADGE

1603

PIERWSZE WYDANIE „HAMLETA" DRUKIEM.

1604 – 1605

DRUGIE PEŁNE WYDANIE „HAMLETA", SKORYGOWANE PRZEZ SAMEGO SZEKSPIRA, A WIĘC PIERWSZE AUTENTYCZNE.

1797

PIERWSZY POLSKI PRZEKŁAD „HAMLETA" DOKONANY PRZEZ WOJCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO ORAZ PIERWSZE POLSKIE PRZEDSTAWIENIE WE LWOWIE Z WOJCIECHEM BOGUSŁAWSKIM W ROLI HAMLETA.

Na wieczerzy... Nie tam, gdzie on je, ale tam, gdzie jego jedzą. Właśnie obraduje wokół niego parlament politycznych robaków. Taki robak jest potęgą w dziedzinie naszego odżywiania. Po to tuczymy wszystkie stworzenia, aby nas tuczyły, a siebie samych tuczymy dla robaków. Tłusty król i chudy żebrak to tylko dwa różne dania, dwie potrawy przeznaczone na jeden stół. Taki jest koniec wszystkiego.

HAMLET, AKT IV/3

Nie trzeba wieloryba, słonia i krokodyla ani tym podobnych zwierząt, z których jedno zdolne jest zgładzić wielką ilość ludzi. Wszy wystarczą, aby obalić dyktaturę Sulli; a serce i wątroba wielkiego i potężnego cesarza stanowią śniadanie dla małego robaczka.

MONTAIGNE, „PRÓBY", KSIĘGA II/12

Jeśli to nastąpi teraz, nie stanie się potem. Jeżeli nie stanie się teraz, to przecież nastąpi potem. Trzeba być gotowym. To wszystko. Ponieważ żaden człowiek nie wie, co traci, cóż znaczy stracić coś przedwcześnie?

HAMLET, AKT V/2

Nie wiadomo, gdzie śmierć nas czeka: oczekujmyż jej wszędzie... Cóż nam zależy na tym, kiedy to nastąpi, skoro jest nieuniknione?

MONTAIGNE, „PRÓBY", KSIĘGA I/19

Jak fale krótkie w żwirach morza brzegu
Tak chwile nasze pośpiesznie konają.
I jedna w drugą w chyżym spływa biegu,
W gonitwie srogiej spoczynku nie znają.

Co urodzone, gdy nań słońce świeci,
Wspina się tęsknie ku lat dojrzałości,
I wnet po stromej pochyłości leci,
Wnet dary Czasu kłamstwem są szczodrości.

Bo Czas dziurawi młodości purpury,
Bruzdami ryje urodziwe skronie,
Wykwintem wszelkim karmi się natury,

I nic od jego kośby nie uchroni.
Lecz wiersz mój przetrwa świata przyszłe losy,
Sławiąc Twą cnotę, mimo Czasu ciosy.

WILIAM SZEKSPIR
SONET LX

Jak fale krótkie w żwirach morza brzegu

Szekspir jest niesłychany. Za każdym razem gdy się go czyta lub ogląda, zdumiewa ta zuchwała prostota, z jaką sięga ręką do samych trzewiów życia. Dlatego, gdy chodzi o psychologię, w jakiejkolwiek epoce, wśród jakichkolwiek „prądów", zawsze pomiędzy najśmielszymi odkrywcami prawdy znajdzie się – Szekspir.

B O Y – Ż E L E Ń S K I
„Flirt z Melpomeną" wieczór pierwszy

Hamlet – czy wiecie, co znaczy to imię? Jest ono wielkie i głębokie, oznacza życie ludzkie. Hamlet to ty i ja, i każdy z nas w większym lub mniejszym stopniu, zarówno w tragicznym, jak komicznym, zarówno w żałosnym, jak i grozę budzącym znaczeniu...

WISSARION BIELIŃSKI

WISSARION BIELIŃSKI (1811–1848) rewolucyjny krytyk i publicysta rosyjski.

Hamlet jest osobowością doskonale ludzką przez swój kompleks, przez swoje rozterki psychiczne. Dlatego nawet uczeń szkoły dramatycznej może wnieść do tej roli swoją wrodzoną uczuciowość, znaleźć w sobie możliwości ukrwienia jej i ożywienia.

...Psychikę hamletowską można będzie odtworzyć w każdej epoce, bowiem przemijające wieki nie zdołają jej niczym wzbogacić.

LOUIS JOUVET
„Reflexions du comédien"

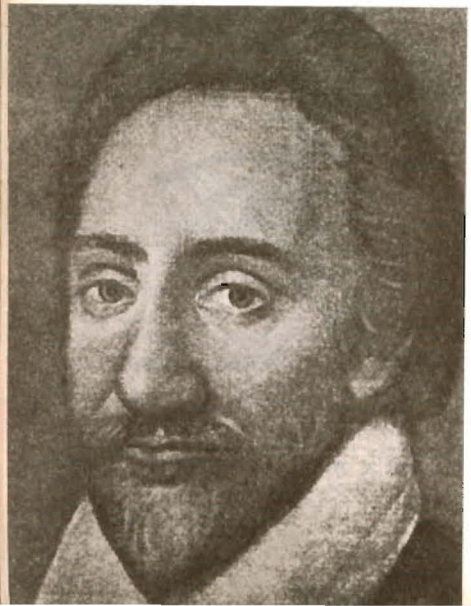

pierwszy wykonawca roli Hamleta
RYSZARD BURBADGE

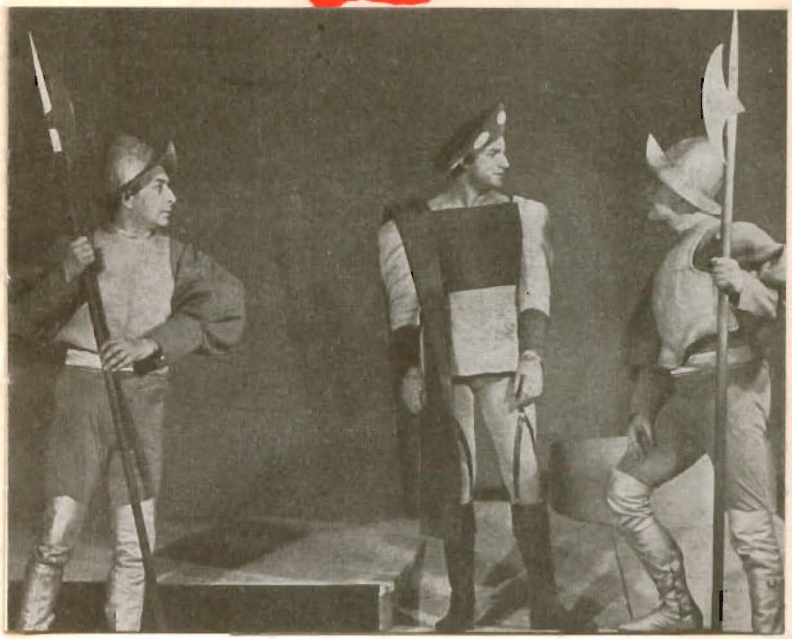

Jak zbędne są w ogóle dekoracje teatralne, przekonano się ponoć w sposób szczególny w związku z wystawieniem sztuk Szekspira. Czyjeż bo sztuki potrzebowały bardziej pomocy ze strony oprawy scenicznej i kunsztu dekoratora ze względu na ustawiczne przerywanie toku akcji i zmiany jej miejsca? A przecież był czas, kiedy sceny, na których je grano, wyposażone były tylko w zasłony z lichego, grubego materiału, które podnosząc się, ukrywały gołe ściany, zawieszone najwyżej matami albo tapetami. Tylko wyobraźnia mogła przychodzić widzowi z pomocą w zrozumieniu sztuki, a aktorowi w odegraniu roli. Mimo to powiadają, że utwory Szekspira były wtedy bez wszelkiej wystawy bardziej zrozumiałe niż później, kiedy ją stosowano.

G. E. LESSING
„Dramaturgia hamburska"

...Bohaterem angielskiego teatru jest teraz Kean. Jest to mały, ale dobrze zbudowany człowiek o szybkich ruchach, mądrych i wyrazistych oczach. Wielu, którzy znali jeszcze Garricka, twierdzi, że Kean jest do niego podobny.

Sceny wesołe, wszystkie dowcipne pomysły, wszystkie złośliwe i gryzące dowcipy wypowiadał Kean w tonie komediowym. Natomiast w tragicznych partiach swej roli był dość nieporadny. Jego dykcja jest wręcz przeciwna dykcji Kemble'a. Mówi wszystko szybko, śpiesznie, na czym cierpi powaga roli. Akcentuje i robi pauzy w sposób jeszcze dowolniejszy niż Kemble, a także jego mimika nadaje słowom inny sens, niż się to rozumieć zwykło. Jego gra obfituje w przerwy, nagłe porywy, głos opada, aby nagle wzrosnąć znów z gwałtowną siłą. Pewne kwestie, które zdawały się już porzucone, nagle podejmuje z powrotem. Gra jego jest pełna takich niespodzianek. Jest on rzeczywiście niewyczerpany w pomysłach, by swą rolę rozłożyć na mnóstwo interesujących aforyzmów, tragicznych i komicznych. Ten jego sposób przyczynia się niewątpliwie do tego, że publiczność entuzjazmuje się jego grą. Podczas gdy Kemble przetrzymuje widza aż do znużenia, Kean sprawia mu ciągłe niespodzianki, zachowując się jak zręczny kuglarz. Czyni to z wielką swobodą, często jednak jego słowa i ruchy odbiegają daleko od tego, co dał poeta. Jest to niejako „igranie z grą", które szkodzi bardzo poecie, więcej jeszcze, niż sposób recytacji Kemble'a...

LUDWIK THIECK

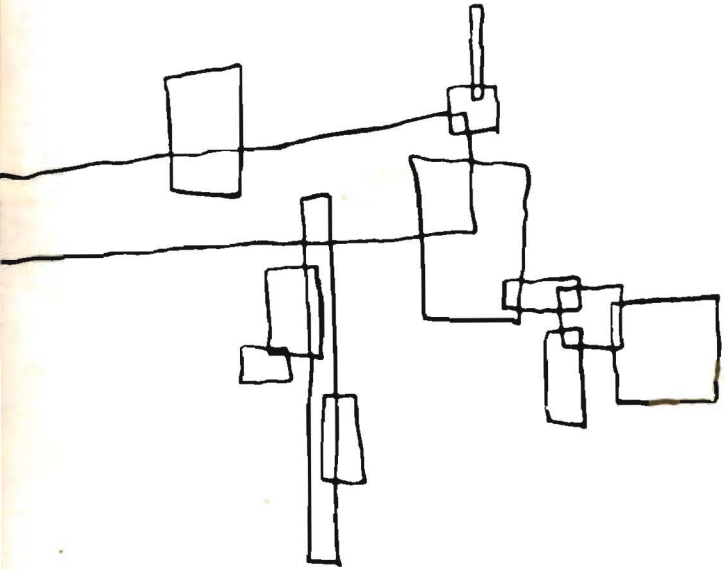

Ludwik Thieck (1783–1852) – wybitny niemiecki poeta romantyczny, dramaturg i krytyk.

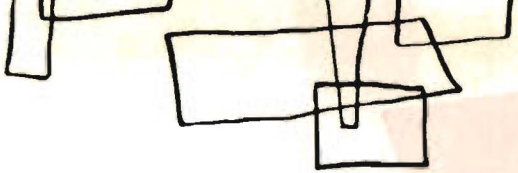

...Widać było, że artysta musiał za młodu rolę tę grać zupełnie innymi siłami, ale z pewnością pojmował ją i wówczas w ten sam sposób. Melancholijny, skarżący się człowiek, szlachetny cierpiętnik, to było to, co nam pokazał Kemble. Płakał dużo i za często. Niektóre sceny wygłaszał doskonale, np. scenę z aktorami, ale nie było prawie żadnej różnicy pomiędzy lżejszymi a poważniejszymi częściami dramatu i nie można było rozróżnić wiersza od prozy. Wielkie sceny, pełne namiętności, przechodziły bez wrażenia, np. scena z duchem. ...Miss Stephens była nieszczęsną Ofelią. Nigdy jeszcze nie widziałem tej roli tak granej, jak ją poeta pomyślał t. zn. lekko, ruchliwie, z wdziękiem, nawet w scenie obłędu. Ta wychodzi zawsze zbyt upiornie i aktorki zdają się widzieć w tym swą zasługę, aby te sceny uczynić strasznymi, a raczej odrażającymi.

W scenie na cmentarzu z grabarzami pozwolono sobie znów na komiczne dodatki. Skoro pierwszy grabarz oddalił się, drugi przystępuje do kopania grobu i zdejmuje swój kubrak, potem drugi, trzeci itd., może dwanaście różnych barw i kształtów...

LUDWIK THIECK

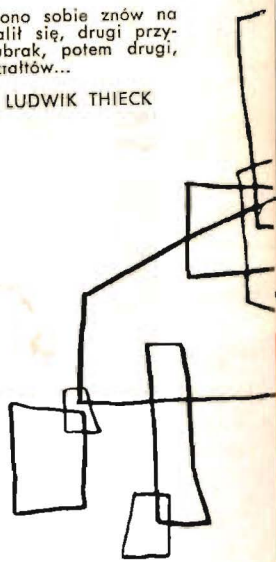

John Kemble, Edmund Kean – słynni aktorzy angielscy na przełomie 19 stulecia wykonawcy roli Hamleta.

POLSKIE PRZEKŁADY „HAMLETA"

1797 – Wojciech Bogusławski
1805 – Jan Nepomucen Kamiński
1840 – Ignacy Hołowiński
1857 – Józef Komierowski
1862 – Józef Paszkowski
1870 – Krystyn Ostrowski
1890 – Jan Kasprowicz
1894 – Leon Ulrich
1894 – Władysław Matlakowski
1922 – Andrzej Tretiak
1935 – Zdzisław Skłodowski
1952 – Roman Brandstaetter
1953 – Władysław Tarnawski
1954 – Jarosław Iwaszkiewicz
– Ksawery Pusłowski *
– Witold Chwalewik *

Według spisu sporządzonego przez Stanisława Helsztyńskiego.
„Pamiętnik Teatralny", 1954, zesz. 2/10

* Przekłady jeszcze nie opublikowane

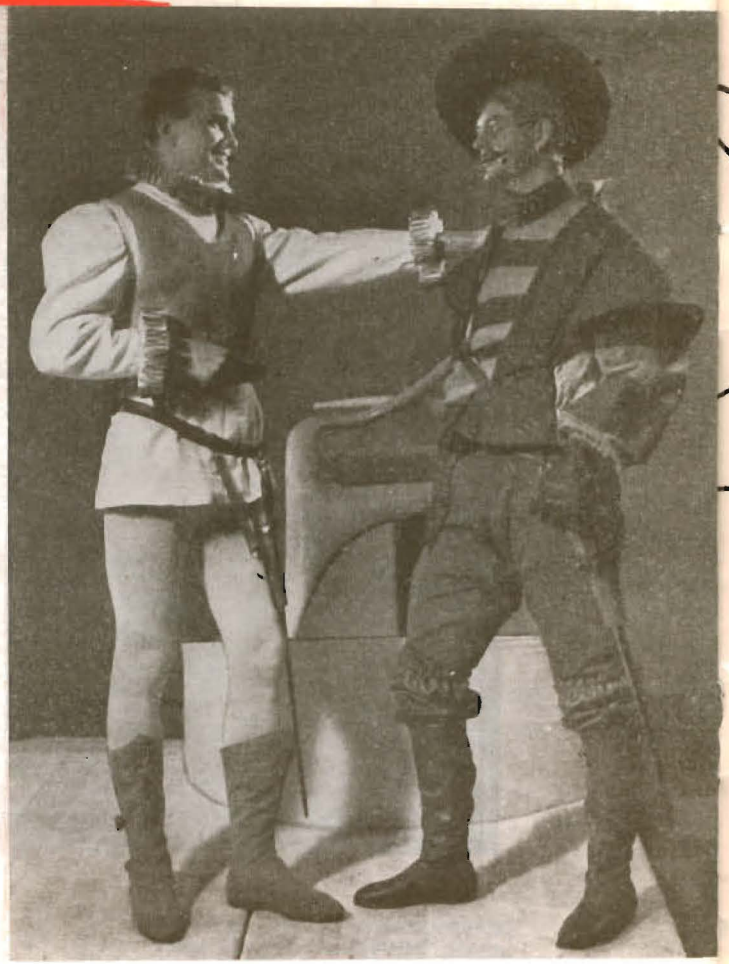

Bydź albo niebydź? Otóż to iest pytanie... Jestże szlachetnieyszem dla duszy znosić ostre ciosy niesprawiedliwey fortuny, czyli stawiaiąc się opornie mnóstwu nieszczęść, wstrzymać ich nawał i skończyć one zawsze?

WOJCIECH BOGUSŁAWSKI

Już czas z nieporuszonym wybierać obliczem
Śmierć albo gorzkie życie i stać z czegoś niczem.
Bóstwo! Jeżeli jesteś, oświeć moję wolą,
Mamże starzeć pod srogą schylony niedolą,
Więdnieć dłużej lub skończyć okropne rozpaczy?
Cóż jestem, kto mnie trzyma i co się śmierć znaczy?

STANISŁAW TREMBECKI

Być albo nie być, to wielkie pytanie.
Jestli w istocie szlachetniejszą rzeczą
Znosić pociski zawistnego losu
Czy też, stawiwszy czoło morzu nędzy,
Przez opór wybrnąć z niego?

JÓZEF PASZKOWSKI

Być albo nie być, oto jest pytanie.
Czy jest szlachetniej, aby duch nasz znosił
Pęta i strzały gwałtownego losu,
Czy za broń chwycić przeciw morzu cierpień
I zmóc je w twardej walce?

ROMAN BRANDSTAETTER

Być czy też nie być – oto jest pytanie.
Czy szlachetniejszy widny duch w znoszeniu
Pocisków oraz strzał gniewnego losu,
Czy w pochwyceniu za broń przeciw morzu
Przykrości, by im kres położył opór?

WŁADYSŁAW TARNAWSKI

Być czy też nie być? Oto jest pytanie!
Czy jest szlachetniej cicho znosić w duchu
Ciosy i strzały zaciekłego losu,
Czy porwać oręż przeciwko otchłani
Cierpień i walczyć?

JAROSŁAW IWASZKIEWICZ

Wojciech Bogusławski. Uwagi załączone do pierwszego polskiego przekładu „Hamleta". „Dzieła dramatyczne" W. Bogusławskiego Tom czwarty. Warszawa 1821 roku.

UWAGI NAD „HAMLETEM"

Tragedyia Hamlet, którą tu czytelnikowi przedstawiliśmy, iest co do treści swoiey zupełnie taką, jaka w pomyśle Shakespeara utworzoną była. Co do układu, podziału i rozwiązania osnowy, wiele odmienną.

Sztuka, którey rozciągłość potrzebuie do wystawienia naymniey pięciu godzin, która żadnych dramatycznych niezachowując prawideł, przez uboczne, jedność osnowy zrywaiące zdarzenia, morduie umysł słuchacza: która wprowadzeniem na Scenę nieprzyzwoitych osób i odrażaiących widoków, poniża godność Tragedyi; sztuka nakoniec, która w rozwiązaniu swoiem uchybia moralnego celu, karząc śmiercią wszystkie równie niewinne iako i występne osoby; w oświeceńszym wieku, niemogła ani bydź wystawioną bez przyzwoitej poprawy, ani zupełnie zapomnianą, dla innych niezaprzeczonych piękności, jakie sam tylko Geniusz Shakespeara stworzyć, i cechą nieśmiertelności mógł oznaczyć.

...Sławny Angielski Aktor Garrick, chociaż ieden z naygorliwszych czcicieli dzieł Shakespeara, znaiąc, że w 18 wieku ta iego Tragedyia tak, iak napisaną była, wystawioną bydźby nie mogła; naypierwszy znaczne w niey poczynił odmiany. Opuściwszy uboczne Fortinbrasa wprowadzenie skrócił zbyteczną rozwlekłość, opuścił wyiazd Hamleta do Anglii, odciął Sceny grabarzy, pogrzeb Ofelii, i wiele innych niedorzeczności; ale dogadzaiąc upodobaniu swoich rodaków, jakie maią w mnóstwie umieraiących na Scenie osób; rozwiązanie Sztuki to samo, a zatem i śmierć Hamleta zostawił. Dopiero, wielu pięknych dramatycznych dzieł Autor i niemniey sławny Niemiecki Aktor Schroeder, niemaiąc przyczyny stosowania się do smaku Angielskich widzów, przerobił dla Wiedeńskiey Sceny Tragedyią Hamleta tak, iak ią czytelnikowi przedstawiliśmy. Zbliżył on ią znacznie do dramatycznych przepisów i zachowawszy wszystkie prawdziwe iey piękności, wiele szkodzących onym uchybień nader rozsądnie poprawił. Oprócz jedności czasu, która zaczynaiąc się o północy iednego dnia, kończy dopiero przed wieczorem drugiego i około 30 godzin zabiera, iedność mieysca i osnowy dokładnie są zachowane. Po opuszczeniu wyprawy Fortinbrasa, iako wcale do zdarzenia Hamletowego nienależącey, cała osnowa, samym tylko losem Hamleta zaymuie słuchaczów. — Ponieważ cały V Akt, (w którym wyiazd i powrót Hamleta, rozmowy z grabarzami, Exportacyia Ofelii, i odrażaiące na Cmentarzu Sceny umieszczone były) zupełnie iest opuszczonym; cztery więc pierwsze na 5. podzielone, i odmiennem a do dzieiów stosownem rozwiązaniem zakończone zostały. Hamlet nie oddala się z Danii, bo mu tego nie dopełniona pomsta za śmierć Oyca niepowinna dozwalać. Klaudiusz nieużywa sposobów pozbycia się iego przez wezwanie do utarczki z Laertesem, bo skutek onego nie tylko wątpliwym, ale nawet był niepodobnym. Mógł bowiem Xiąże nieprzyiąć wyzwania; mógł Laertes nieranić Xiążęcia; mógł nakoniec Hamlet nie wydrzeć szpady przeciwnikowi dla ranienia iego nawzaiem. Zatrute wino, przy pożegnaniu wypić miane, iest daleko prostszym i pewnieyszym sposobem. Przypadkowe wypicie trucizny przez Królowę, iest nader stosownym wynalazkiem. Królowa bowiem sama swoie karząc występki, ocala życie synowskie i w sercu iego odżywia chęć pomsty za Oyca. Królewic i Laertes, iako niewinne osoby nieginą, sama tylko zbrodnia odnosi karę: a tak moralny cel dopełnionym i trwoga słuchaczów o los Hamleta zaspokoioną zostaie...

cuzkich, a szczególniey do wybornego dzieł Shakespeara, przez niemieckiego Autora Schlegel przełożenia, starannie zbliżonem zostało.

„HAMLET" W TEATRZE BOGUSŁAWSKIEGO MIEDZIORYT, S. LANGER, 1797.

Ta Tragedyia wystawiona w Oyczystym ięzyku pierwszy raz 1797 roku we Lwowie, sprawiła wielkie wrażenie i wielokrotnie a zawsze z upodobaniem publiczności powtarzaną była. Niezapomniany Owsiński rolę Klaudiusza, a ś.p. Pierożyńska rolę Ofelii, osobliwiey w Scenach obłąkania, do zachwycenia wystawili. Grana późniey na Warszawskiey Scenie, przez znakomite talenta JPani Truskolawskiey w roli królowey, Ledochowskiey w roli Ofelii, JPanów Szymanowskiego w Hamleta, i nieodżałowanego Pawłowicza w Laertesa rolach, udoskonaloną została.

To ostatnie iey tłómaczenie, które w tym zbiorze czytelnikowi przedstawiamy, iest zupełnie nowem. Kilka Scen przez Schroedera przełożonych podług Oryginału umieszczonemi, wiele opuszczonych myśli dodanemi zostały, i całe przekładanie do naylepszych francuzkich, a szczególniey do wybornego dzieł Shakespeara, przez niemieckiego Autora Schlegel przełożenia, starannie zbliżonem zostało.

ZESPÓŁ ARTYSTYCZNY TEATRU POWSZECHNEGO W WARSZAWIE

DYREKTOR:
Tadeusz Kaźmierski

KIEROWNIK ARTYSTYCZNY:
Irena Babel

KIEROWNIK LITERACKI:
Zbigniew Krawczykowski

REŻYSERZY:
Irena Babel,
Adam Hanuszkiewicz,
Henryk Szletyński

SCENOGRAFOWIE:
Zofia Wierchowicz,
Krzysztof Pankiewicz

AKTORKI:
Zofia Ankwicz, Maria Garbowska, Zofia Grabowska, Izabella Hrebnicka, Wanda Jarszewska, Stanisława Kawińska, Teofila Koronkiewicz, Zofia Kucówna, Janina Martini, Janina Nowicka, Maria Pawłowska, Janina Pollakówna, Zofia Rysiówna, Maria Seroczyńska, Irena Stelmachówna, Wanda Szczepańska, Zofia Tymowska, Elżbieta Wieczorkowska, Izabella Wilczyńska.

AKTORZY:
Ryszard Barycz, Czesław Byszewski, Tadeusz Czechowski, Stanisław Janowski, Kazimierz Janus, Adam Hanuszkiewicz, Mieczysław Kalenik, Edmund Karwański, Jan Kochanowicz, Hugo Krzyski, Juliusz Łuszczewski, Zbigniew Mamont, Jan Mayzel, Jerzy Nasierowski, Aleksander Piotrowski, Wojciech Rajewski, Stefan Rybarczyk, Stefan Rydel, Czesław Roszkowski, Mieczysław Serwiński, Władysław Staszewski, Henryk Szletyński, Andrzej Tomecki, Tadeusz Waczkowski, Józef Zejdowski.

SUFLERZY:
Maria Kępińska, Maria Różańska

INSPICJENCI:
Aleksander Hlawaty, Stanisława Lineburg

NASTĘPNE POZYCJE REPERTUAROWE

Arystofanes
GROMIWOJA

Żeromski
RÓŻA

Brecht
KAUKASKIE KREDOWE KOŁO

Barrie
NIEPORÓWNANY CRICHTON

Dylan
POD MLECZNYM LASEM

Zabłocki
FIRCYK W ZALOTACH

Z a r e d a k c j ę:
ZBIGNIEW KRAWCZYKOWSKI

Opracowanie graficzne:
KRZYSZTOF PANKIEWICZ

ZDJĘCIA F. MYSZKOWSKI

PRZED
NAPR
11–18
10-TE.

KASA
DZIE

KASA
DAJE
DYW
PRZE
NIU

Cena 4.– zł

WYDAWCA: PAŃSTWOWY
TEATR POWSZECHNY
W A R S Z A W A
Z A M O J S K I E G O 20

DSP zam. 191/d. A-24

Za redakcję:
ZBIGNIEW KRAWCZYKOWSKI

Opracowanie graficzne:
KRZYSZTOF PANKIEWICZ

ZDJĘCIA F. MYSZKOWSKI

PRZEDSPRZEDAŻ BILETÓW NA 7 DNI NAPRZÓD W P. B. P. „ORBIS", W GODZ. 11–18 ORAZ W KASIE TEATRU OD GODZ. 10-TEJ.

BILETY ULGOWE (ZBIOROWE) W BIURZE ORGANIZACJI WIDOWNI W GODZ. 10–15

KASA BILETOWA CZYNNA JEST CODZIENNIE OD GODZ. 10-TEJ.

TELEFONY: KASA TEATRU 909–41
ORGANIZACJA WIDOWNI 906–39
DYREKCJA I SEKRETARIAT 915–78

KASA TEATRU SPRZEDAJE TAKŻE BILETY INDYWIDUALNE PO UPRZEDNIM ZAMÓWIENIU TELEFONICZNYM.

DOJAZD DO TEATRU TRAMWAJAMI 2, 3, 6, 8, 25, 13, 26, 30 i AUTOBUSEM 101

Organizacja pracy artystycznej
JANINA ZAHORSKA

Organizacja pracy technicznej
JAN TROJANOWSKI

Przedstawienie prowadzi
ALEKSANDER HLAWATY

Kostiumy wykonano pod kierunkiem
MARII BODEK
TOMASZA ZIELIŃSKIEGO

Prace stolarskie
JAN UMIECKI

Prace malarskie
STANISŁAW KAMIŃSKI

Prace fryzjerskie
STANISŁAWA GESTERN
STANISŁAW WŁUDARSKI

Prace modelatorskie
HENRYK ZIELIŃSKI

Prace tapicerskie
WACŁAW PNIEWSKI

Brygadier sceny
BOLESŁAW PĄTEK

Kierownik oświetlenia sceny
ZBIGNIEW KRAJEWSKI